

10. nedeľa B

*Spolieham sa na teba, Pane,
moja duša sa spolieha na tvoje slovo. (Ž 129,5)*

Prvé čítanie

Kniha Genezis 3,9-15

Keď Adam jedol zo stromu, zavola ho Pán Boh a povedal mu: "Kde si?"

On odpovedal: "Počul som tvoj hlas v záhrade a zľakol som sa, lebo som nahý. Preto som sa skryl."

Opýtal sa ho: "Kto ti povedal, že si nahý? Jedol si azda zo stromu, z ktorého som ti jesť zakázal?"

Človek odpovedal: "Žena, ktorú si mi dal za spoločníčku dala mi zo stromu a jedol som."

Pán Boh povedal žene: "Čo si to urobila?"

Žena odpovedala: "Had ma naviedol a jedla som."

Tu povedal Pán Boh hadovi: "Pretože si to urobil, prekliaty budeš medzi všetkými krotkými a divými zvieratami. Po bruchu sa budeš plaziť a prach zeme hľtať po všetky dni svojho života. Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom; Ono ti rozšliape hlavu a ty budeš číhať po jeho päte."

Druhé čítanie

2. list Korintánom 4,13 – 5,1

Bratia a sestry, pretože máme toho istého Ducha viery, o ktorom hovorí Písmo: "Uveril som, a preto som hovoril," aj my veríme, a preto hovoríme. Ved' vieme, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, s Ježišom vzkriesi aj nás a spolu s vami nás postaví pred svoju tvár. A to všetko pre vás, aby čím viacerí dostali prehojnú milosť, aby sa tak rozmnožila vďačnosť na slávu Božiu.

Preto neochabujeme; hoci na tele chradneme, vnútorne sa obnovujeme zo dňa na deň.

Naše terajšie malé utrpenie nám získava nesmierne veľkú slávu, ktorá bude večná.

Neupierame pozornosť na to, čo je viditeľné, ale na to, čo je neviditeľné, lebo viditeľné je len do času, ale neviditeľné je naveky.

Ved' vieme, že keď sa nám rozpadne tento stánok – náš pozemský príbytok –, v nebesiach máme od Boha pripravený domov, príbytok nie rukou zhotovený, ale večný.

Evanjelium

Marek 3,20-35

Ježiš vošiel so svojimi učeníkmi do istého domu. Znova sa tam zhromaždil zástup, takže si nemohli ani zajať. Keď to počuli jeho príbuzní, vyšli, aby ho odvedli; hovorili totiž: "Je pomätený."

Zákonníci, ktorí prišli z Jeruzalema, hovorili: "Je posadnutý Belzebulom" a "pomocou kniežaťa diablov vyháňa diablov."

On si ich zavola a hovoril im v podobenstvách: "Ako môže Satan vyháňať Satana?"

Nemôže obstať kráľovstvo, ak je vnútorne rozdelené. A ani dom neobstojí, ak sa vnútorne

rozbije. A ak Satan povstane proti sebe samému a je rozdelený, nemôže obstať, ale je s ním koniec. Nik nemôže vkročiť do domu silného muža a ozbíjať ho o jeho veci, pokým silného muža nezviaže. Až potom mu môže vyplieniť dom.

Veru, hovorím vám: všetko sa ľuďom odpustí; hriechy i rúhania, ktorých sa dopustili. Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, neodpustí sa mu nikdy, ale hriech ho bude ťažiť naveky." To hovoril, pretože vraveli: "Je posadnutý nečistým duchom."

Vtedy prišla jeho matka a jeho bratia. Ostali vonku a odkázali mu, že ho volajú. Okolo neho sedel zástup. I povedali mu: "Hľa, tvoja matka a tvoji bratia i tvoje sestry ťa vonku hľadajú."

Odpovedal im: "Kto je moja matka a moji bratia?" A rozhladol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: "Hľa, moja matka a moji bratia! Lebo kto plní vôľu Božiu, je môj brat, moja sestra i matka."

Na zamyslenie

V dnešnom Evanjelii zapadajú do seba dve scény a obe poukazujú na to isté. Každá zo spomínaných skupín – Ježišovi príbuzní aj učitelia písma – pokladajú Ježiša za pomätenca. Jedni – príbuzní – sa vydali na cestu, aby priviedli naspäť "odpadlíka od rodiny" ešte prv, než vzbudí okolo seba pozornosť. Je to pre nich nepríjemná záležitosť, keďže sa tento Muž pohybuje po krajine, učí ako Rabbi /učiteľ/, kladie otázky nad tradíciou, zákonom a jeho predstaviteľmi – a to všetko bez toho, aby na to mal akékoľvek oficiálne vzdelanie. To im naháňa strach. Je preto zrejmé, kam to smeruje. Vtom prichádza už aj druhá skupina – skupina učiteľov písma z Jeruzalema, teda smerodajní teológovia vtedajších čias a zástancovia rýdzosti vierouky. Títo považujú Ježiša za posadnutého diablom a chcú zabrániť tomu, aby búril ľud svojimi činmi a slovami a odvracal ho od učenia, ktoré je pre nich správne.

Naproti tomu sa stretávame so skutočne "pomäteným" Ježišom; ale inak pomäteným, než ako to vnímajú učitelia Písma a rodina. Stretávame Ježiša, ktorý sa snaží "zmiast" ľudí preto, aby zároveň pochybnosťami uviedol veci zasa na správnu mieru. Ježiš tak "spochybňuje a mätie" slová, postoje a jednanja, takže do stredobodu sa opäť dostáva človek (predovšetkým ten, ktorý je na pokraji spoločnosti!), a nie občianske pravidlá hry alebo litera práva. Stretávame Ježiša, ktorý uvádza na pravú mieru tie princípy a pravidlá, ktoré v priebehu času stratili význam, zmysel. Robí tak preto, aby opäť slúžili človeku na spásu; nie aby bol človek ich otrokom. Obe skupiny, ktoré zazlievajú Ježišovi, že je zmyslov zbavený, majú možno rozličné motívy, ale v princípe si obe nevedia poradiť s "pomätenosťou" Ježiša, ktorá "mätie" ich zvyčajné spôsoby myslenia.

A čo my dnes? Nechávame sa Ježišom osloviť, posunúť, zmiast? Dovoľíme mu provokovať nás (v pôvodnom zmysle tohto slova "pro-vocare" vyvolať)? Nechávame sa posunúť z našich pevne vychodených ciest a spôsobov zmyšľania? Všimame si vôbec, ako nás tieto pevne vychodené cesty mäťú v pohľade na Boha a jeho vôľu v našom živote? Kde stuhnuté vzorce myslenia stoja v ceste živému vzťahu medzi nami a Bohom/Ježišom? Trúfame si podujať sa riešiť konflikty nášho okolia lebo taká je Božia vôľa – nie kvôli provokácii, ale aby sme splnili Božiu vôľu? Kto sa v dnešných časoch snaží sústrediť na Ježiša, žiť z neho a v jeho Duchu, kto nie je závislý na mienke iných, kto si trúfa pobúriť okolie kvôli vyššej pravde, stretne sa pravdepodobne s podobným odmietnutím okolia ako On. Druh odmietnutia môže zahŕňať celú škálu od výsmechu a utáhovania si, až po hnev a agresiu.

Aj my musíme žiť s tým, že budeme vyvolávať narážky všade tam, kde sa postavíme proti mainstreamu a tiež tam, kde sa prevládajúca mienka a verejné správanie nezhoduje s naším kresťanským presvedčením. Kto sa pokúsi pozrieť na svet láskavým pohľadom Boha a bude sa primerane správať k druhému človeku, často nebude ušetrený toho, aby ho nepovažovali za pomätenca, dokonca možno aj v rodine. Vďaka tomu ale budeme súčasťou novej rodiny; rodiny "ozajstných" príbuzných Ježiša, pre ktorých podstatným cieľom je šíriť svetom posolstvo bezpodmienečnej Božej Lásky k človeku a snaha o jej uskutočňovanie. Na ničom inom predsa Ježišovi ani nezáležalo.